

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2018. uputio Sąd Rejonowy w Sopocie (Poljska) – H.W.

(Predmet C-214/18)

(2018/C 259/27)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Sopocie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: H.W.

Uz sudjelovanje: PSM „K” w G., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandra Treder

Prethodna pitanja

1. Je li, s obzirom na sustav poreza na dodanu vrijednost iz Direktive Vijeća Europske unije 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾ (SL 2006., L 347, str. 1., s izmjenama) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u), posebno njezin članak 1., članak 2. stavak 1. točke (a) i (c) te članak 73. u vezi s člankom 78. podstavkom 1. točkom (a) i iz njih izvedeno načelo neutralnosti PDV-a kao opće načelo prava Unije, dopušteno – uzimajući u obzir sadržaj članka 29.a stavka 1. te članka 29.a stavka 6. točke 1. Ustave z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Zakon o porezu na robu i usluge od 11. ožujka 2004., pročišćeni tekst SL 2017., 1221 s izmjenama, u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u) u vezi s člankom 49. stavkom 1. i člankom 35. te člankom 63. stavkom 4. Ustave z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Zakon od 29. kolovoza 1997. o sudskim ovršiteljima i ovrši, pročišćeni tekst SL 2017., 1277 s izmjenama, u daljnjem tekstu: Ovršni zakon) – stajalište da je u pristojbama koje ubire sudski ovršitelj sadržan porez na robu i usluge (odnosno PDV)?

U slučaju potvrdnoga odgovora na to pitanje:

2. Je li, s obzirom na načelo proporcionalnosti kao opće načelo prava Unije, dopušteno stajalište da sudski ovršitelj – kao porezni obveznik PDV-a u granicama ovršne djelatnosti koju provodi – stvarno ima sve pravne instrumente za pravilno izvršenje porezne obveze, čime se pretpostavlja da pristojba ubirana na temelju odredbi Ovršnog zakona sadržava u sebi iznos poreza na robu i usluge (odnosno PDV-a)?

⁽¹⁾ SL L 347, str.1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2018. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak protiv Raiffeisen Bank Polska SA

(Predmet C-260/18)

(2018/C 259/28)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Tuženik: Raiffeisen Bank Polska SA

Prethodna pitanja

1. Je li na temelju članka 1. stavka 2. i članka 6. stavka 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ moguće smatrati da, ako je kao posljedica utvrđenja da su nepoštene neke ugovorne odredbe kojima se određuje način na koji stranke izvršavaju činidbu (njezina visina), nevaljanost cijelog ugovora štetna za potrošača, postoji mogućnost popunjavanja praznina u ugovoru na temelju dispozitivne odredbe koja jednoznačno zamjenjuje nepošteni uvjet, ali na temelju odredbi nacionalnog prava koje predviđaju dopunu učinaka pravnog posla izraženih u njegovu sadržaju i učincima koji proizlaze iz načela pravičnosti (načela društvenog suživota) ili ustaljenih običaja?
2. Treba li u ocjeni učinaka nevaljanosti cijelog ugovora na potrošača uzeti u obzir okolnosti koje su postojale u trenutku sklapanja tog ugovora ili i u trenutku nastanka spora između stranaka u pogledu učinka predmetne odredbe (pozivanje potrošača na njezinu nepoštenost) i kakvu važnost ima stajalište koje je potrošač iznio u takvom sporu?
3. Je li moguće zadržati na snazi odredbe koje u skladu s Direktivom 93/13/EEZ predstavljaju nepoštene ugovorne uvjete, ako bi prihvaćanje takvog rješenja u trenutku rješavanja spora bilo objektivno korisno za potrošača?
4. Može li, s obzirom na članak 6. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ, utvrđenje da su nepoštene ugovorne odredbe kojima se određuje visina činidbe i način na koji je stranke izvršavaju, dovesti do situacije u kojoj će se oblik pravnog posla koji je utvrđen na temelju ugovora uz isključenje učinaka nepoštenih ugovornih uvjeta razlikovati od onog obuhvaćenog namjerom stranaka u okviru glavne činidbe stranaka, osobito – znači li utvrđenje da je ugovorna odredba nepoštena mogućnost daljnje primjene drugih ugovornih odredbi koje nisu nepoštene, kojima se određuje glavna činidba potrošača, čiji je oblik o kojem su se stranke sporazumjele (njihovo uključivanje u ugovor) bio nerazdvojivo povezan s odredbom koju osporava potrošač?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

Žalba koju je 19. travnja 2018. podnijela Slovačka Republika protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 5. veljače 2018. u predmetu T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa/Europska komisija

(Predmet C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová)

Druge stranke u postupku: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa a.s., Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 5. veljače 2018. u predmetu T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s./Europska komisija, kojom je Opći sud usvojio tužbu društva Dôvera zdravotná poisťovňa a s.;